

Za zdravější Okříšky

pár poznámek v souvislosti s komunálními volbami v Okříškách v roce 2018

Kandidující strany vždy slibují kdeco že se budou snažit postavit či zlepšit.

Proč ne, ale o úrovni vyspělosti nějaké obce spíše než to, kolik a za co už se podařilo utratit, vypovídá, jak se tamní občané a jejich děti cítí, jak se chovají, jak se zapojují do veřejného a spolkového života, jaký je většinový přístup občanů k životnímu prostředí či k nejslabším. Můžeme mít sebedelší tabulky všeho hmotného, čím už se pyšníme, ale pevnost řetězu dělají vždy jeho nejslabší články. K reálnému obrazu „kvality“ Okříšek tak stačí cokoliv náhodného - třeba to, že si zajedete nakoupit do obchodu a mezitím vám někdo z kola, na kterém jste přijeli, ukradne světlo nebo tachometr, nebo když do některého z autobusů, který veze studující z Okříšek do Třebíče nebo Jihlavy, přistoupí na další zastávce belhající-se stařenka o holi, všechna místa už jsou obsazena, ale žádný z našich sedících okříšských studentů ji jaksi „nevidí“ a nepustí sednout, protože by se tak zřejmě před ostatními zesměšnil a projevil jako slaboch.

Dříve to bylo relativně jednodušší – všeobecně respektovaným etickým minimem bylo Boží „Desatero“, které platilo v celé naší evropské křesťanské civilizaci. 40 let „péče“ bolševiků o naše blaho ale úspěšně zrelativizovalo i ony po staletí respektované zásady a my teď díky tomu žijeme už příliš dlouho v jakémisi hodnotovém vakuu. Toho využívají různí „šikulové“, kteří berou volby jen jako jakýsi svůj „sport“ a jejich výsledky si interpretují nikoliv jako výzvu k zodpovědné práci pro ostatní, ale coby požehnání k drancování kořisti. Stát dává samosprávám velmi širokou míru samostatnosti, ale má jednu zásadní podmínku: aby se kdokoli mohl stát obecním zastupitelem, musí nejprve složit slib, ve kterém se zavazuje dodržovat zákony České republiky. V Okříškách si z tohoto svého závazku ale někteří zastupitelé vždy dělali jen nijak neskrývanou legraci, a místo toho, aby šli ostatním občanům příkladem v respektu k právu, dělají pravý opak.

Přemýšlím a sním o tom, jaké by to asi bylo a co by se stalo, kdyby se teď po volbách mezi našimi zastupiteli třeba náhodou objevila partička většího počtu nových tváří, nezatížená současnou praxí, která by razila zásadu, že (nejen na radnici) v Okříškách odted' už jen čestně a poctivě...

Možná by si řekli, že jako první by bylo dobré začít nazývat všechno pravými jmény a už nepředstírat cokoliv, co není. Znamenalo by to třeba přestat parazitovat na slově „městys“. Toto označení se váže výhradně k historii, dnes nemá absolutně žádný praktický význam a pro skutečné městysy má hodnotu především v tom, že odkazuje na jejich slavnou minulost. Okříšky ovšem takový význam, aby se mohly stát městysem, v historii neměly. Tím, že jsme v roce 2006 díky mezeře v zákoně získali právo označovat se také tak, jsme úspěšně „zabodovali“ v soutěži, která skončila před 80 lety, a my jsme se tak neoprávněně dostali do společnosti skutečně historických sídel jako jsou třeba Heraldice či Opatov.

Protože škola je základem života, druhým logickým krokem by bylo ukončení stávající anarchie na ní a jmenování nějakého doopravdického ředitele či ředitelky. Ničím se nedá obhájit, že místo toho, aby škola žáky vedla k „pochopení a uplatňování zásad demokracie a právního státu“ (citace ze Školského zákona), nutí je snášet šikanu ze strany učitelů (neoprávněně používaný vlastní trestný bodový systém), vlastní praxí je učila obcházet zákony (např. neoprávněné nakládání

s gastroodpady, odmítání poskytovat o své činnosti informace) či drobné kriminalitě (bez ní by jen stěží mohl zabodovat v soutěži ve sběru papíru žák, který přinese do školy 3,5 nebo 2,5 tuny papíru). Doopravdického ředitele či ředitelku by těžko nechalo víceméně lhostejným to, že po nedávném zateplení budovy je v některých učebnách ZŠ Okříšky devítinásobek maximální přípustné dávky radonu (přípustné podle světové zdravotnické organizace WHO) a i v těch relativně „nejzdravějších“ třídách je ho tolik, že z něj děti můžou dostat obdobnou dávku záření, jako by během roku absolvovaly 400x rentgen plic. Doopravdický ředitel ví, že hospodaří s veřejnými penězi a nebojí se veřejné kontroly a nikdy by si proto nedovolil, aby v základním dokumentu pro chod školy, tedy v jejím oficiálním rozpočtu, ve kterém musí být ze zákona uvedeny úplně všechny příjmy a výdaje, klidně s tolerancí obecní rady dlouhodobě zatajoval cca 80% příjmů a výdajů. Přirozeně by byla nutná i regulérní volba nových členů školské rady a volba takových zástupců obce do ní, aby konečně poprvé v historii začala plnit své zákonné povinnosti.

Dalším krokem by asi byla důkladná inventura nakládání s vlastním majetkem obce a snaha o maximální využití všeho toho, který jen dlouhodobě chátrá. Nebyla by vůbec žádná ostuda ani kdyby se rozhodli, že Okříšky budou za objednané a poskytnuté služby dodavatelům řádně platit.

Třeba by se takoví zastupitelé zamysleli i nad vlastnostmi stromů a došlo jim, že nejsou jen zdrojem otravného listí, ale i nezbytnou součástí našeho prostředí. A možná se podívali i na starší fotky a inspirováni jimi zajistili vysazení stromořadí tam, kde kdysi stromy dotvářely ráz krajiny – za kolejem, u hřiště, nad koupalištěm a jinde.

V něčem by si takoví zastupitelé mohli vzít příklad i z krajského úřadu a přestat finančně i jinak podporovat všechny sportovní aktivity, které jsou jakkoliv spojené s konzumací alkoholu.

Možná by si osvědčení zastupitelé schválili vlastní etický kodex, ve kterém by se dobrovolně zavázali, že už nikdy nebudou zneužívat obecní majetek ve prospěch svůj nebo lidí ze svého okolí, že budou nést za všechna svá rozhodnutí osobní zodpovědnost, že nebudou přednostně v organizacích obce zaměstnávat své příbuzné a kamarády, že už nedovolí žádný střet zájmů, kdy si starosta rozhoduje o tom, co sám navrhl, nebo že všechny návrhy budou posuzovat výhradně podle obsahu a nikoliv podle toho, kdo s ním přišel.

Možná je napadne, že by vůbec nebylo špatné skončit s jakýkoliv bojem proti neustále vymýšleným „nepřítelům“ či virtuální „opozicí“ a obecní média konečně přestanou sloužit k manipulacím s veřejným míněním jen kvůli tomu, aby se někdo za každou cenu snažil na doživotí udržet ve funkci, ale stanou se důvěryhodným informačním zdrojem.

No, škoda, že to je asi jen sen...

Přeji vám, milí spoluobčané, spoluobčanky i osobám dalších pohlaví, šťastnou ruku při rozhodování o složení budoucího zastupitelstva Okříšek.

Jaromír Suchý, kandidát Strany zelených